

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Τσίπρας - Γιούνκερ: Κοινή ανακοίνωση για το ασφαλιστικό και τα εργασιακά

Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζαν Κλόντ Γιούνκερ και ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας είχαν σήμερα τηλεφωνική συνομιλία κατά την οποία, όπως αναφέρεται σε κοινή ανακοίνωση τους, «κατέγραψαν την πρόοδο που έχει σημειωθεί τις τελευταίες ημέρες στις συνομιλίες μεταξύ της Ελλάδος και των εταίρων της πάνω στο ζήτημα της αναλυτικής δέσμης μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να ολοκληρωθεί επιτυχώς η αξιολόγηση». Στην ανακοίνωση που εκδόθηκε ταυτόχρονα από την Αθήνα και τις Βρυξέλλες αναφέρεται ότι «έγινε ιδιαίτερη μνεία στη σημασία των μεταρρυθμίσεων για εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος, ούτως ώστε να καταστεί δίκαιο, δημοσιονομικά βιώσιμο και αποτελεσματικό στην κατεύθυνση αποφυγής της φτώχειας της τρίτης ηλικίας». Επίσης, συζήτησαν «την ανάγκη οι μισθολογικές εξελίξεις και οι θεσμοί της αγοράς εργασίας να διαδραματίσουν ένα υποστηρικτικό ρόλο στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στην ανταγωνιστικότητα και την κοινωνική συνοχή. Σε αυτό το πλαίσιο υπήρξε σύγκλιση απόψεων γύρω από τον ρόλο ενός μοντέρνου και αποτελεσματικού συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων, το οποίο θα πρέπει να αναπτυχθεί μέσω ευρείας διαβούλευσης και να πληροί τα υψηλότερα ευρωπαϊκά πρότυπα». Οι εποικοδομητικές συνομιλίες θα πρέπει να συνεχιστούν στα πλαίσια του Brussels Group, καταλήγει η κοινή ανακοίνωση.

Σόιμπλε: Ναι σε βοήθεια, αλλά σε λογική βάση

Την άποψη ότι η παροχή βοήθειας προς την Ελλάδα πρέπει να συνεχιστεί, αλλά σε μια λογική βάση, εξέφρασε σήμερα ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, σημειώνοντας ότι για τα προβλήματα της Ελλάδας δεν φταίει η τρόικα, η ΕΕ ή η Γερμανία. «Ούτε η τρόικα, ούτε η Ευρώπη, ούτε η Γερμανία φταίνει για τα προβλήματα της Ελλάδας. Η Ελλάδα έζησε πέρα από τις δυνατότητές της για πολλά χρόνια. Πρέπει να συνεχίσουμε να την βοηθάμε, αλλά αυτή η βοήθεια πρέπει να έχει μια λογική. Αν στο τέλος της ημέρας τίποτα δεν αλλάξει, αυτό θα βλάψει μόνο τους ίδιους τους Έλληνες» δήλωσε ο Σόιμπλε.

Αναγκαστική συμφωνία και στο βάθος τρίτο πακέτο (DW)

Οι επείγουσες χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας θα επιταχύνουν εντέλει τις διαδικασίες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης μεταξύ Ελλάδας και δανειστών εκτιμά ο οικονομολόγος του Ινστιτούτου της Γερμανικής Οικονομίας Μάτες. Τολμηρή, διόλου διπλωματική και εντέλει καταστροφική για την Ελλάδα χαρακτηρίζει ο οικονομολόγος του Ινστιτούτου της Γερμανικής Οικονομίας στην Κολωνία, Γιούργκεν Μάτες, την έως τώρα διαπραγματευτική τακτική της κυβέρνησης Τσίπρα που συμπληρώνει αύριο 100 ημέρες στην εξουσία. Αν και δεδομένων των δύσκολων διαπραγματεύσεων θα ήθελε να αποφύγει μια ασφαλή πρόβλεψη για την έκβασή τους, ο ίδιος εκτιμά ότι εντέλει οι επείγουσες χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας θα τις επιταχύνουν.

Ζητούμενο η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων

Σύμφωνα με τον γερμανό οικονομολόγο πάντως, η Ελλάδα έχει κάνει τα τελευταία χρόνια πολλά στο πεδίο των μεταρρυθμίσεων.

«Η Ελλάδα, όπως και άλλες χώρες της νοτίου Ευρώπης, όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία, τελευταία και η Ιταλία, έχουν σημειώσει πολύ σημαντική πρόοδο στο πεδίο των μεταρρυθμίσεων. Στην Ελλάδα είναι εν μέρει δύσκολο να το αξιολογήσεις εξ' ολοκλήρου καθώς πολλές φορές η ψήφιση και η εφαρμογή ενός νόμου δεν συμβαδίζουν. Παρά ταύτα, και μόνον μια ματιά στο πεδίο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της μείωσης των δαπανών, αρκεί για να διαπιστώσει κανείς την πρόοδο της Ελλάδας. Το ζητούμενο όμως τώρα είναι να συνεχιστούν και να εφαρμοστούν οι μεταρρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί και οι οποίες κρίνονται απαραίτητες από τους θεσμούς».

Θα χρειαστεί και τρίτο πακέτο βοήθειας;

Όπως σημειώνει ο οικονομολόγος, πέρσι η Ελλάδα είχε καταφέρει να επιστρέψει στην ανάπτυξη και στα τέλη του 2014 μάλιστα, πριν την ανάληψη της εξουσίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, οι αναπτυξιακές προοπτικές για το 2015 ήταν σχετικά καλές. Η σύγχυση που προκάλεσε η νέα κυβέρνηση όμως και η απώλεια εμπιστοσύνης που ακολούθησε, είχαν ως αποτέλεσμα να ανατραπεί η θετική αυτή εικόνα.

«Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια, μετά το 2010, η προσοχή στην Ελλάδα στράφηκε περισσότερο στη δημοσιονομική εξυγίανση και τη μείωση των δαπανών με αποτέλεσμα να έχουμε μεγαλύτερη από την αναμενόμενη μείωση των οικονομικών επιδόσεων. Παρόλα αυτά οι περικοπές συνεχίστηκαν. Στο βαθμό που έγινε ήταν μάλλον υπερβολικό. Παρόλα αυτά η Ελλάδα σημείωσε πρόοδο, πετυχαίνει πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο άλλωστε είναι απαραίτητο για να καταστεί βιώσιμο το χρέος. Παρόλα αυτά πιστεύω ότι υπάρχουν περιθώρια ελιγμών, περιθώρια για παραχωρήσεις εκ μέρους των Βρυξελλών για να αμβλυνθούν, για παράδειγμα, οι κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης. Αυτό όμως προϋποθέτει να παραμείνει η Ελλάδα στο δρόμο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, κυρίως όσον αφορά τα εργασιακά και το συνταξιοδοτικό. Αυτά είναι και τα βασικά σημεία τριβής στις διαπραγματεύσεις των Βρυξελλών».

Ακόμη κι αν επιτευχθεί άμεσα λύση πάντως, ο Γιούργκεν Μάτες εκτιμά ότι μεσοπρόθεσμα η Ελλάδα δεν είναι σε θέση να καλύψει μόνη της τις χρηματοδοτικές της ανάγκες από τις αγορές. Ως εκ τούτου ο ίδιος εκτιμά ότι θα χρειαστεί και τρίτο πακέτο βοήθειας το ύψος του οποίου θα εξαρτηθεί από τις προσεχείς εξελίξεις: όσο παρατείνεται η αβεβαιότητα, τόσο θα επιδεινώνονται οι αναπτυξιακές προοπτικές για τα επόμενα χρόνια και τόσο θα μεγαλώνουν οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας, όπως λέει.

Telegraph: Η Ελλάδα σαν τον Σίσυφο-Μαρτύριο δίχως τέλος η παραμονή στο ευρώ

Με το αέναο μαρτύριο στο οποίο είχε υποβληθεί ο Σίσυφος, παρομοιάζει η Telegraph, την δίχως τέλος ελληνική δημοσιονομική κρίση, κάνοντας λόγο για «ένα μεγάλο ψέμα, μια ατιμία που επαναλαμβάνεται: ότι δήθεν η Ελλάδα είναι καλύτερα να παραμείνει στην ευρωζώνη, όταν η συμμετοχή της σε αυτή έχει καταστρέψει την οικονομία της. Με μπαλώματα, έχει αποφευχθεί μια έξοδος, αλλά αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ. Στο τέλος κάποιος θα συντριβεί κάτω από τον βράχο του Σίσυφου», επισημαίνει το δημοσίευμα.

Παρά την εκλογή της νέας κυβέρνησης και τις υποσχέσεις για τερματισμό της λιτότητας, τα χρήματα δεν μπαίνουν στο ταμείο, αφού οι δανειστές δεν έχουν ικανοποιηθεί από την πρόοδο στον τομέα των οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Η ρευστότητα εξαντλείται και ο βράχος που ο Σίσυφος είχε καταδικαστεί να κουβαλά δίχως σταματημό στην πλαγιά, κυλά ξανά προς τα κάτω, γράφει η Telegraph. «Μπλοφάρει η κυβέρνηση του Αλ. Τσίπρα;» διερωτάται ο συντάκτης και συμπληρώνει:

«Οι αξιωματούχοι στην Αθήνα κατηγορούν την ΕΕ και το ΔΝΤ για την κόντρα, ενώ οι Έλληνες επιμένουν ότι θέλουν να παραμείνουν στην ευρωζώνη. Κάποια υποχώρηση πρέπει να γίνει. Ωστόσο κάθε φορά που επίκειται ένα Grexit κάποια πρόχειρη συμφωνία (δίνει κι άλλη πίστωση χρόνου). Οι Έλληνες περιμένουν να αποθαρρυνθεί η ΕΕ, την ώρα που ο πρόεδρος της Κομισιόν, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, δηλώνει ότι το Grexit δεν συνιστά επιλογή λόγω των επιπτώσεων που θα είχε στο ευρωπαϊκό σχέδιο. Αργά ή γρήγορα ωστόσο μια από αυτές τις θέσεις πρέπει να καταρριφθεί και ο χρόνος τελειώνει. Την επόμενη φορά που ο βράχος θα ξανακυλήσει από τον λόφο, κάποιος θα έχει συντριβεί κάτω από το βάρος του».

Ινστιτούτο Brookings: Γιατί να εμπιστευτούμε τους Έλληνες

«Ο δανεισμός της ελληνικής κυβέρνησης έχει εξελιχθεί στην μακροβιότερη κρίση χρέους που μπορεί κάποιος να θυμηθεί», σημειώνει σε άρθρο του ο αναλυτής του ινστιτούτου Brookings, George L. Perry.

«Η όλη κατάσταση μας θυμίζει ότι αυτό που έκανε την Ευρωζώνη ελκυστική, είναι το ίδιο ακριβώς στοιχείο που την άφησε ευάλωτη. Παλαιότερα οι χώρες με αδύναμο νόμισμα απολάμβαναν χαμηλότερο κόστος δανεισμού λόγω του πολύ μειωμένου ρίσκου συναλλαγματικής ισοτιμίας», συνεχίζει ο Perry, ενώ στη συνέχεια αναφέρεται στην Ευρωπαϊκή ύφεση:

«Αυτό βοήθησε χώρες όπως η Ελλάδα να δανειστούν, να πραγματοποιήσουν επενδύσεις και να ευημερήσουν τα χρόνια μετά την εισαγωγή του ευρώ. Εκ των υστέρων, αυτό ήταν ίσως μια μη βιώσιμη έκρηξη. Αλλά όταν η ύφεση ξεκίνησε, η πτωτική επίπτωση στην Ελλάδα ενισχύθηκε τόσο από τη μεγάλη αύξηση του χρέους όσο και από την απουσία της υποτίμησης ως ρυθμιστικής δυνατότητας. Η Ελλάδα δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του δημόσιου χρέους της, και η κρίση ξεκίνησε στην χώρα «δυνατά».

Συνέχεια...

Από τη στιγμή που ξεκίνησε η πιστωτική κρίση το 2009, οι άλλες χώρες της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχουν στηρίξει την ελάφρυνση του χρέους με πολλές μορφές βοήθειας. Και όπως ήταν αναμενόμενο, η ανακούφιση συνοδευόταν πάντα από όρους σε θέματα όπως τα ελλείμματα του προϋπολογισμού, τις ιδιωτικοποιήσεις και την μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων. Πολλοί από αυτούς τους όρους έβρισκαν την αντίδραση του λαού στις χώρες εφαρμογής τους και επέβαλαν δημοσιονομική λιτότητα στην οικονομία.

Η δυσπραγία γιγαντώθηκε και μετατράπηκε σε ύφεση, η ικανότητα να εξυπηρετηθεί το χρέος επιδεινώθηκε αντί να βελτιωθεί, και οι εντάσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και τους πιστωτές της εντάθηκαν», τονίζει ο αναλυτής του Brookings, ενώ παρακάτω αναφέρεται στις πολιτικές που έχουν ακολουθηθεί τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας:

«Η διεστραμμένη δημοσιονομική πολιτική δεν ήταν φυσικά η μόνη αιτία της ύφεσης, αλλά η περιοριστική πολιτική υπήρξε μια δύναμη προς τα κάτω όταν αυτό που ήταν αναγκαίο ήταν το αντίθετο. Πολλά έχουν επιτευχθεί από το γεγονός ότι ο πρωτογενής προϋπολογισμός – ο ισολογισμός, εκτός από τις πληρωμές τόκων-, είναι πλέον σε ισορροπία. Αλλά η υφεσιακή επίδραση του περιορισμού του προϋπολογισμού είναι πολύ χειρότερη από ό,τι θα ανέμενε κανείς. Μια εκτίμηση της ισορροπίας υψηλής απασχόλησης, η οποία μετρά ποιο θα ήταν το επίπεδο του προϋπολογισμού αν η οικονομία είχε υψηλά επίπεδα απασχόλησης, καταλήγει σε ένα πολύ μεγάλο πλεόνασμα που καταδεικνύει μια σοβαρή δημοσιονομική υστέρηση στο σημερινό επίπεδο οικονομικής δραστηριότητας».

Ακολούθως, ο Perry αναφέρεται στην πολιτική ζωή της Ελλάδας, κατά την περίοδο της κρίσης, αλλά και στον ερχομό του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση: «Ξεκινώντας από το 2009, οι Έλληνες ψηφοφόροι έχουν διώξει 5 πρωθυπουργούς. Τώρα, ο Αλέξης Τσίπρας, ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ, μιας φαινομενικά αδύναμης αριστερής κυβέρνησης συνασπισμού, έχει εκλεγεί με την εντολή να σταματήσει την οικονομία από το να βουλιάζει περισσότερο. Ο υπουργός Οικονομικών της, ο Γιάννης Βαρουφάκης, είναι ένας ειλικρινής σταυροφόρος για την ελάφρυνση του χρέους, χωρίς όμως αντιπαραγωγικούς όρους. Οι όροι των προηγούμενων προγραμμάτων ελάφρυνσης του χρέους δεν είναι κατά κανένα τρόπο η μόνη αιτία της οικονομικής ύφεσης. Η Ελλάδα είχε να απολογηθεί για αφθονία υπερβολών και λαθών και η επιθετικότητα του Βαρουφάκη έχει ερεθίσει αρκετούς.

Αλλά για το πιο σημαντικό θέμα δηλαδή το πώς θα προχωρήσουμε μπροστά και την ανάγκη για τόνωση της οικονομίας και όχι περισσότερη λιτότητα, το δίκιο είναι σίγουρα με το μέρος της Ελλάδας».

Καταλήγοντας ο αρθρογράφος τονίζει πως αργά ή γρήγορα η διαπραγμάτευση θα έχει θετική τροπή: «Υπάρχει πιθανότητα να βρεθεί τώρα χώρος για έναν χρήσιμο συμβιβασμό που θα περιλαμβάνει την ελάφρυνση του χρέους και μέτρα ώθησης της οικονομίας. Αν και πολλοί παρατηρητές θεωρούν τις σχέσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και τους πιστωτές της, τεταμένες πέρα από όποια δυνατότητα επιδιόρθωσης, υπάρχουν σοβαροί λόγοι να υποθέσουμε ότι η ένταση είναι μόνο προσωρινή και ότι και οι δύο πλευρές θα ήθελαν να συμβιβαστούν και να φτάσουν σε μια νέα συμφωνία. Εάν οι δανειστές δεν έβλεπαν, εν κατακλείδι, με συμπάθεια το ελληνικό δράμα, δεν θα είχαν βρει επανειλημμένως τους τρόπους και τους λόγους για να αποφευχθεί η ελληνική χρεοκοπία. Αντί να καταλήξουν σε τέτοιες διασώσεις, μια πιο αδίστακτη συμμαχία ομολογιούχων θα μπορούσε να έχει κλείσει τα «παράθυρα» δανεισμού πολύ νωρίτερα.

Η ενίσχυση των δεσμών μεταξύ των Ευρωπαίων ήταν το κύριο κίνητρο για τη δημιουργία της ευρωζώνης, και η τρέχουσα κρίση αποτελεί ίσως την σκληρότερη δοκιμή αυτών των δεσμών. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι η Ελλάδα θα αναγκαστεί να βγει από την Ευρωζώνη, αν δεν βρεθεί κοινός τόπος για μια νέα συμφωνία, και αυτό θα ωθήσει τη χώρα σε μια πολύ πιο απελπιστική οικονομική κατάσταση. Πόσοι Ευρωπαίοι το θέλουν πραγματικά αυτό; Και αν η ενσυναίσθηση με την Ελλάδα δεν είναι αρκετή, οι πιστωτές θα αναγνωρίσουν ότι η ίδια η ευρωζώνη, η οποία λειτουργεί επειδή τα μέλη της είναι ασφαλή μέσα σε αυτή, θα μπορούσε να πληγωθεί θανάσιμα, αν η Ελλάδα αναγκαζόταν να αποχωρήσει. Για όλους αυτούς τους λόγους, είναι πιθανό μια νέα, πιο εποικοδομητική συμφωνία για την ελάφρυνση του χρέους τελικώς να επιτευχθεί. Θα ήταν χρήσιμο εάν οι νέες διαπραγματεύσεις ξεκινούσαν χωρίς να ληφθούν υπόψη όσα προηγήθηκαν στο παρελθόν. Η ελάφρυνση του χρέους θα μπορούσε λογικά να συμβεί υπό όρους προκειμένου να γίνουν μεταρρυθμίσεις που θα έχουν σχεδιαστεί από κοινού από τους πιστωτές και τους Έλληνες που πρόκειται να ζήσουν μαζί τους. Και με την αντικατάσταση του παλαιού χρέους με ένα πολύ χαμηλότοκο νέο χρέος, ο κίνδυνος αθέτησης για τους πιστωτές θα μειωνόταν απότομα και η επιβάρυνση από τόκους για την Ελλάδα θα γινόταν διαχειρίσιμη. Η οικονομική ανάκαμψη είναι προς το συμφέρον τόσο της Ελλάδας όσο και των πιστωτών της, και η παροχή βοήθειας προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να είναι το αποφασιστικό κριτήριο για κάθε συμφωνία. Οι Έλληνες θα πρέπει να δεσμευτούν για όλα τα σημαντικά ζητήματα της συμφωνίας και στη συνέχεια θα πρέπει να φέρουν αποτελέσματα. Λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη εμπειρίας της νέας κυβέρνησης, την απουσία δείγματος γραφής, και την αριστερή της τάση, αυτό θα απαιτήσει ένα άλμα πίστης από την πλευρά των πιστωτών. Αλλά αυτό θα απαιτούσε και μια συμφωνία που απλώς επαναλάμβανε τα λάθη του παρελθόντος. Γιατί να εμπιστευτούμε τους Έλληνες; Απλά, γιατί είναι η καλύτερη επιλογή».